

Ty jsi kněz navěky

Tato slova platí především o našem Pánu Ježíši Kristu. On je jediný kněz. Obětoval především svoji vůli Nebeskému Otci v Getsemanské zahradě. Sám sebe obětoval na oltáři kříže. Jednou provždy a za všechny. Se svou krví vešel do nebeské vešvatyně a přimlouvá se za nás. V něm se může každý člověk smířit s Bohem. Co je tedy úkolem církve? Hlásat toto usmíření. Svatý Pavel ve 2. listě Korintánům píše: Bůh už nepřičítá lidem jejich poklesky a nás pověřil, abychom hlásali: Kristovým jménem vyzýváme, smiřte se s Bohem! Nepřijímejte Boží milost nadarmo! Je třeba toto hlásat všemu tvorstvu. Církev má poslání evangelizovat až na konec světa. Uvnitř církve se tato skutečnost spásy zpřítomňuje v eucharistii. Církev žije z eucharistie, napsal papež Jan Pavel II. Z toho tedy plyne: nakolik je eucharistie životem církve, natolik je církev schopna evangelizace nevěřících a vzdálených.

Tato slova jsem napsal předtím, než čtenáře Života farností seznámím s mnoha radostnými událostmi, které jsme prožili nebo v nejbližší době prožijeme.

Především jsem se vrátil z Říma. Tam papež Benedikt XVI. vysvětlil na kněze Zdeňka Gibiece, který pochází z Třince a jehož druhým domovem se stalo během civilní služby třetího společenství Neokatechumenátní cesty ve farnosti Valašské Meziříčí. Zdeněk studoval v misijním semináři Redemptoris Mater (Matka Vykupitele) v Římě. Teď pracuje jako kaplan v jedné římské farnosti a v budoucnosti je

připraven jít, kam ho církev pošle. Třeba až na kraj světa. Nemusím se příliš rozepisovat o tom, že prožít podobný zážitek v Římě patří k vrcholným okamžikům mého života. Kněžské svěcení dobrého přítele na půdě posvěcené krví prvních mučedníků a apoštolů, ve společenství s Petrem – Benediktem XVI. a ve společenství z naší farnosti, to je snad nejvyšší možná kumulace milostí.

Krásnou tečkou za poutí do Říma bylo moje setkání s paní Dřevojánkovou na cestě z autobusového nádraží na faru. Té jsem se samozřejmě zeptal, jak to bude s kněžským svěcením Davida – Benoita Dřevojánka. A tady je odpověď: David přijme kněžské svěcení poslední víkend v srpnu ve francouzské Magdalen (střední Francie). Poté přijede na několik dní domů. Je to sice neoficiální zpráva, nicméně jsem už na jejím podkladě předběžně domluvil s cestovní kanceláří Miklas-Tour pouť do Francie. Hlavními zastávkami by byla La Salleta, Ars a již zmíněné kněžské svěcení. Pozváni jsou jak přátelé a známí Davida Dřevojánka, tak ti, kteří by zmíněnou pouť chtěli absolvovat. Pokud máte zájem, hlaste se přímo u mě, prozatím bez finanční zálohy. Podrobnosti této pouti budou zveřejněny v příštím čísle Života farností.

Před námi jsou však i časově bližší radostné události. Především je to kněžské svěcení našeho bohoslovce Václava Fojtíka a následná primice.

pokračování na straně 8

Jak jsem žehnal pivovar

Před několika týdny jsem byl s několika přáteli pozván majitelem valašského pivovaru Bonver CZ do výrobních prostor v Zašové na exkurzi a degustaci přírodního nepasterizovaného a kvasnicového pivního moku. Při této příležitosti jsem byl požádán, abych místní pivovar i požehnal. Nechyběla tedy svěcená voda ani knižní vydání Benedikcionálu. Ihned po příchodu do pivovaru na nás čekalo srdečné přivítání od vedení firmy a po „svěcení“ pivovaru i rychlá obsluha při degustaci z originálních „kriglů“ piva BON. Kromě výborné chuti kvalitního piva při ochutnávce jsme při prezentaci pivovaru a jeho zdravých produktů pronikali i do výrobních tajů tří druhů piva BON. Pivovar vaří výtečné pivo podle historického zákona o čistotě piva z roku 1516, dle kterého může být v pivu jen voda (a to kvalitní zašovská), slad (kvalitní moravský), chmel (žatecký poloraný červeňák), kvasnice a pro úpravu pH použí-

vá firma kyselý slad. Takové pivo je pak ušlechtilý přírodní nápoj, který konzumován v přiměřeném množství (s mírou, „nejen s Mírou“) upevňuje zdraví. Nepasterované pivo (které je vlastně živé díky živým kulturám) obsahuje vitaminy skupiny B, stopové prvky, takže jeden litr piva obsahuje asi 200 mg biologicky aktivních látek. Tyto věci i technologický postup mě zajímaly, protože jsem na univerzitě nestudoval jen teologii, ale předtím i chemii. V současnosti vyrábí pivovar tři druhy piva BON: světlá desítka, světlý ležák a tmavý ležák speciál, ke kterým se připojil i výtečný čtvrtý druh Weissbier (světlé kvasnicové pšeničné pivo). Během návštěvy pivovaru navíc jeho majitel nabídl, že finančně podpoří prostřednictvím společnosti Bonver Win rekonstrukci varhan ve farním kostele ve Valašském Meziříčí částkou 100 000 Kč.

pokračování na straně 8

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Tři průvodci na cestě k Bohu

A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élimu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ Tu Éli pochopil, že mládence volá Hospodin. I řekl Éli Samuelovi: „Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.“ (1 Sam 8-9)

Když se nám nabízí **cesta**, je třeba po ní jít.
Když se nám nabízí **knih**a, je třeba ji číst.
Když se nám nabízí **pří**tel, je třeba mu naslouchat.

Bůh nám jde vstříc.
Cestou k Bohu je **pří**roda.
Kniha, kterou nám nabízí, je **Bible**.
Přítel, kterého nám poslal, je **Ježíš Kristus – vtě**lená moudrost.

Nenajdete Boha, budete-li jako **pavouk**, který všechno souká ze sebe.
Nenajdete Boha, budete-li jako **mravenec**, který shromažďuje vše na cestě.
Nenajdete Boha, budete-li jako **včela**, která létá z květu na květ.

Jediný způsob, jak se dozvědět tajemství od přítele, je usednout a poslouchat ho. Jinou možnost nemáme.
Mnozí hledají Boha upřímně, ale nikdy mu nenaslouchají. Učiní ‚boha‘ podle své představy, ale brzo se ukáže, že tato představa nebyla dobrá.
V Babyloně se rozhodli, že si postaví věž, jejíž vrcholek dosáhne až do nebe. Chtěli dosáhnout Boha vlastními silami. Vynést se k němu. Víme, jaký zmatek z toho povstal.
Člověk nenajde Boha tím, že si ho sám vytvoří, člověk nenajde Boha tím, že si vytvoří nějakou církev a nějaké náboženství. Bůh není na úrovni člověka.
Jedině Bůh může mluvit o Bohu. Jedině Bůh může někomu poodhalit tajemství Boha.
„Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá na srdci Otcově, ten o něm podal zprávu“ (Jan 1,18).
„Objevil jsem Boha, když mi bylo 24 let. Od té doby už celé desítky let stále nacházím radost, sílu a štěstí v této velké jistotě. Bůh existuje. Bůh existuje a má mě rád“ (Jakub Loew: *Ježíš nazvaný Kristus*).

Čekání na Boha

„Co čekáte od života?“ Zeptali se jednoho mnicha. „Očekávám všechno a neočekávám nic!“

„Očekávám všechno,
protože cílem mého života je Bůh. Bůh je pro mě vším. Neexistuje nic, co by bylo třeba k němu přidávat., aby snad

lidská duše byla spokojenější, aby lidský život byl naplněn. A neočekávám nic,
protože Bůh se ke mně již sklonil, zaklepal na bránu mého srdce a vyrovnal před ní všechny poklady světa. Slíbil mi vše, co potřebuji pro svou pozemskou pouť, aby jistě směřovala k cíli. Vložil do mých rukou nejvzácnější dar, nabídl mi sám sebe. Nelze chtít více.“

Život na zemi tedy pro vás nemá žádnou cenu?
„Ale kdeže! Nemůžete oddělovat život na zemi a život v nebi, jako by spolu nesouvisely. Nemůžete říkat, že život na zemi nemá cenu a důležité je jenom nebe. Život na zemi a život v nebi, to je jako čas zrání a čas žně, sklizně. Není možné sklízet bez setí a dozrávání. Rolník, který se nestará o setí a zrání zrna, bude sklízet jen hořkost a zklamání.
Ano, jsem cizincem na této zemi, zároveň mi však tato země patří. Jsem zde cizincem, protože má vlast je v nebi. Ale to neznamená, že je mi tato země lhostejná, že se nedokážu těšit z jejích krás a radostí, které tu a tam nabízí. Neznamená to, že zde nemám žádné závazky, že se mne nedotýkají pozemské starosti. Jsem pouhým poutníkem na této zemi, a právě proto mi tato země v jistém smyslu patří a je se mnou svázána. Nemůže být naplněním mého života, ale je cestou k jeho naplnění, dostal jsem ji darem od Pána, abych po ní došel do jeho náruče.“

Jsmo poutníky poездеjším světě a občany Božího království. Spoutání zemí, upíráme své oči k Pánu. Náš život je rozpolcen mezi nyní a pak. Nemotorně balancujeme mezi zodpovědností za tento svět a nadějí na život věčný.
Co čekáme od života?

Byli jsme vrženi do světa, který není našim domovem, ale nezbyvá nám než v něm žít. Můžeme si na něj zvyknout a zabydlet se v něm, pokoušet se vytežit z něj všechno, co se dá. Nebo se můžeme vzdát každého očekávání, můžeme se před světem schovat a čekat, až pomine.
Přivřeme-li trochu oči, přestane vadit, že svět má své chyby a nedostatky. Rozprostře před námi svoje lákadla, aby se vloudil do naší přízně, připoutal nás svými starostmi. Vtáhne nás do kola roztáčeného chtivostí a nenasytností. Bude živit naši chuť, přikládat do ohně našich vášní, bude nám nabízet stále víc a víc, ale nikdy nám nebude moci dát všechno. Skutečně všechno zatlačí našeho Pána až na dno tužeb našeho srdce. V šílené honbě za vším ztratíme všechno, zapomeneme na skutečný cíl. Nakonec sklídíme úzkost, neklid a strach.

Čekajte na Pána – to není výzva k úniku ze světa. Ke zřeknutí se zodpovědnosti, k rezignaci. Pán, kterého vyhlížíme, pro nás chce něco jiného než nečinné vyčkávání. Svět je místem přítomnosti a činnosti Pána. Náš Pán přišel! Sestoupil z nebe do našeho světa a zůstává v něm. Vnesl do tohoto světa své království, vyhlédl si v něm svou snoubenku – Církev.

Pozemské putování Církvě je časem setby a zrání. Církev vzchází v tomto světě a roste až do doby žně, do doby nebeského Jeruzaléma.

Jsmo na cestě proměnění skrze tento svět k věčnosti. Máme oči upřené na Pána, to však neznamená, že nevidíme krá-

sy a potřeby tohoto světa. Učí nás vidět skutečné hodnoty, často pod nánosem cetek a pozlátek, a naše srdce změkčuje vnitřností pro potřeby druhých. Hledíme-li na Pána, nemůžeme ztratit svůj cíl, nemůžeme sejít z cesty.

Pohled na Pána nám ukazuje, že bolestné rozdělení mezi naším životem a světem, že tento konflikt neleží tolik mimo nás jako v nás. Je zakořeněn v našich srdcích, střet zájmů rozdvouje naše nitro na pozemšťana a občana nebeského království. Pán přišel, sestupuje z nebe nejen do světa mimo nás, ale také v nás. Chce se zrodit a přebývat v našich rozpolčených srdcích, aby je sjednotil.

Co tedy máme očekávat od života? Nic, nebo všechno?

Nyní je čas zrání, pak přijde sklizeň. Nyní je čas svatebních příprav, aby potom přišla svatební hostina.

Chudá bude sklizeň bez dozrávání. Smutné budou panny s lampami bez oleje. Smutní budou svatebčané bez svatebních šatů.

Hle, přijdu, abych odměnil každého podle jeho činů. Duch a nevěsta volá: „Přijď!“ A kdo žízní, ať přijde.

MARANATHA! Amen, přijď, Pane Ježíši.

o. Jaroslav

Slovo života

květen 2009

„Navzájem si pomáhejte podle míry Božích darů jako dobří správcové rozmanité Boží milosti.“ (1 Petr 4,10)

Edita, od narození nevidomá, žila v ústavu pro nevidomé, kde místní kněz ochrnil na obě nohy a nemohl už sloužit mši. V důsledku toho měl být z ústavní kaple odstraněn eucharistický Ježíš. Edita se však obrátila na biskupa, aby jim ho zde jako jediné světlo v jejich temnotách ponechal. Povolání nejen dosáhla, ale dokonce mohla knězi i svým spolubydlícím Eucharistii rozdávat.

Chtěla být ještě užitečnější, a tak jí bylo umožněno v ústavu používat v určitých denních hodinách domácí rozhlas. Využila ho k tomu, aby předávala druhým to nejlepší ze sebe, ať už šlo o rady, podněty či názory na určité otázky morálky. Svou zkušeností tak podporovala ty, kdo trpí. O Editě bych mohla vyprávět ještě mnoho. Byla nevidomá, ale utrpení přinášelo světlo.

Mohla bych ale uvést i další podobné příklady! Dobro existuje, ačkoli je často skryté. Edita žila jako křesťanka. Byla si vědomá, že každý z nás dostal určité dary, kterými je možné druhým sloužit.

Neboť výrazem „dar“, řecky „charisma“, se nemíní pouze ony milosti, kterými Bůh obohacuje ty, kteří mají řídit církev. Ani se jím nemyslí pouze ony milosti, kterými Bůh obohacuje ty, kteří mají řídit církev. Ani se jím nemyslí pouze mimořádné dary, které Bůh, když bylo třeba v církvi vyřešit výjimečné situace nebo čelit vážným nebezpečím,

čím, na něž církevní instituce nestačily, vyhradil některým věřícím pro dobro všech. Takovými dary mohou být dary moudrosti a poznání, dar konat zázraky, mluvit rozličnými jazyky, vzbudit v církvi novou spiritualitu a mnohé další.

Za charismata lze považovat nejen tyto dary, ale i dary mnohem prostší, které má mnoho lidí a které se poznají podle dobra, jež působí. Duch Svatý je stále činný. Kromě toho je možno nazývat charismaty i talenty přirozené, kterými je obdařen každý, včetně tebe.

Jak jich užívat? Tak, aby přinášely ovoce. Dostals je nejen pro sebe, ale pro dobro všech.

„Navzájem si pomáhejte podle míry Božích darů jako dobří správcové rozmanité Boží milosti.“

Rozmanitost Božích darů je nesmírná. Každý má svůj vlastní dar, a proto má ve společnosti svůj zvláštní úkol.

Jaké jsou tvé dary? Možná jsi něco vystudoval. Nenapadlo tě někdy dát k dispozici pár hodin týdně k učení někoho, kdo toho tolik neumí nebo nemá ke studiu prostředky?

Máš srdce vnímavé pro potřeby druhých? Nepomyslel jsi nikdy na to, že bys zmobilizoval své síly, dokud se ti jich ještě dostává, ve prospěch lidí chudých, opuštěných či diskriminovaných, a snažil se jim tak navrátit vědomí vlastní důstojnosti? (...)

Máš zvláštní schopnost těšit druhé? Nebo se umíš postarat o dům, uvařit, zhotovit téměř z ničeho potřebné šaty nebo jsi manuálně zručný? Rozhlédni se kolem sebe a podívej se, kdo tě potřebuje.

Trápí mne, když vidím lidi, kteří hledají možnost využití volného času a učí jim druhé. My křesťané nemáme volný čas, dokud bude na zemi jediný nemocný, hladovějící, uvězněný, nevědomý, pochybující, smutný, závislý na drogách, (...) jediný sirotek, vdova...

Nemyslíš si, že i modlitba je velký dar, kterého je třeba využívat, protože se jejím prostřednictvím můžeš kdykoli obrátit na všudypřítomného Boha? (...)

„Navzájem si pomáhejte podle míry Božích darů jako dobří správcové rozmanité Boží milosti.“

Umíš si představit církev, v níž všichni křesťané – od dětí až po dospělé – dělají vše, co mohou, aby dali své dary a schopnosti do služeb druhým?

Vzájemná láska by nabyla takové síly, takových rozměrů a významu, že (...) by se podle ní dali poznávat Kristovi učedníci. (...) Je-li tedy výsledek takový, proč neudělat vše pro to, abys ho dosáhl?

Chiara Lubichová

Charita informuje

Křížová cesta dětí z Klubu Zeferino na Velký pátek

Dopoledne Velkého pátku patří již tradičně v charitním Klubu Zeferino křížové cestě v přírodě. Tentokrát jsme jednotlivá zastavení procházeli v parku Abácie na soutoku Bečvy.

Děti se podívaly do knížky Živá Bible, v níž jsou fotografie míst, kde Pán Ježíš slavil s učedníky poslední večeři, míst na křížové cestě a hrobu s odvaleným kamenem.

Děti četly křížovou cestu z omalováněk, přičemž u každého zastavení svázaly ze dvou klacíků kříž a zapíchny ho do hlíny u stromu. Zazpívali jsme píseň „Až na kříž šel Pán Ježíš z lásky k nám“ a šli k dalšímu zastavení. Dvanácté zastavení bylo u dřevěného kříže, který se nachází v parku u cesty. Již tam hořela zapálená svíčka (také někdo jiný si připomněl ten den Ježíšovo ukřížování). V parku jsme si pak s dětmi zahráli ještě pár her (jsou to přece děti, že jo) a pak jsme zakotvili na prolézačkách u Bečvy pod zámkem.

Ten den se také četl nový překlad Bible na náměstí, kde jsme několikrát z evangelií události Velkého pátku mohli také slyšet.

Musím říct, že tento den má své veliké charisma a pro mě osobně je každoročně velkou událostí. Mám radost, že ho mohu prožívat také s dětmi z klubu.

Pokud byste se chtěli o nás dozvědět něco více, informace jsou na www.valmez.charita.cz

Chci také poděkovat všem našim pracovníkům, dobrovolníkům i sponzorům, a to současným i dřívějším, a také MPSV, Zlínskému kraji, Městu Valašské Meziříčí, Radě vlády pro záležitosti romské komunity, nadaci OSF a NROS za dlouhodobou i jednorázovou finanční podporu naší činnosti.

*Za Klub Zeferino
Irena Ševčíková*

„Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný.“

Postní almužna

Postní doba je obdobím přípravy na Velikonoce, kdy si připomínáme utrpení, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. V tomto období mají křesťané obzvláště prohloubit svůj vztah k Bohu, bližním a k sobě samému skrze modlitbu, půst a konání dobrých skutků. Postní doba je tedy příležitostí vrátit se k původní postní praxi, která nám pomáhá potlačit vlastní egoismus a otevřít své srdce lásce k Bohu a bližním. Postem a modlitbou dovolujeme, aby Kristus přicházel sytit nejhlubší hlad, který zakoušíme ve svém nitru – hlad a žízeň po Bohu.

Postní almužna je výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe tím, že pomáháme druhým. V takto prožívané postní době je skrytý hluboký sociální rozměr naší křesťanské víry. Proto postní almužna ani tak nemá být prostředkem k „léčbě našeho špatného svědomí“, jako spíše výsledkem naší snahy napravit svůj dosavadní způsob života. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista v potřebách našich bližních, kteří jsou v nouzi.

Skládací schránka, kterou jsme distribuovali do všech farností, slouží k připomenutí tohoto našeho úsilí během postní doby a ke střádání peněz, které jsme svým sebezáporem ušetřili. Svou „almužnu“ do ní lidé vložili po zralé úvaze a zhodnocení každého dne, nakolik byli ve svém postním snažení úspěšní (je možné se zříct nebo alespoň omezit kouření, alkohol, kávu, sladkosti, zábavu, televizi, internet, luxus nebo jinou spotřebu, která není pro život nezbytně nutná...) a ušetřené peníze mohli vložit do schránky.

Vaše doporučení na využití almužny jste mohli zvolit dole na krabičce zaškrtnutím z následující nabídky: podle rozhodnutí Charity, pro seniory, pro matky s dětmi v tísní, pro lidi bez domova, pro lidi těžce nemocné a postižené, pro cizince a uprchlíky, na pomoc rodinám, na humanitární pomoc, pro podporu chudých na misiích, nebo jste mohli označit a napsat jinou variantu. Za všechny farnosti, kde sbírka probíhala, se lidé nejvíce vyjádřili, aby vybrané finance putovaly na podporu misiím, druhá nejčastější volba v pořadí byla užití financí pro lidi těžce nemocné, dalším velmi častým přáním bylo použití pro seniory. Můžeme říci, že se vyskytovaly všechny možnosti předem na schránce nabízené – byli ovšem i takoví, kteří si vzpomněli na chudé děti v Africe a jinde.

Vybrané peníze nejsou určeny pro Charitu jako organizaci, peníze totiž použije církev prostřednictvím Charity na pomoc lidem v nouzi a na podporu charitního díla.

Vybralo se:

Valašské Meziříčí	27 757 Kč
Lešná	4 786 Kč
Branky	3 850 Kč
Choryně	6 205 Kč
Loučka	9 050 Kč

Pán Bůh Vám zaplatí!

Petr Liška

ZŠ Salvátor

- Od 9.–13. dubna si všichni žáci školy užívali velikonoční prázdniny zároveň s vydařeným počasím.
- Na svátek Dne Země (21. dubna) se žáci 4. ročníku zapojili do výtvarné soutěže pořádané DDM ve Valašském Meziříčí na téma „Co se Zemi nelíbí“. Výkresy se našim dětem velmi povedly.
- V pátek 24. dubna se na stadionu ve Valašském Meziříčí uskutečnil Okresní přebor žactva v atletice. Naši školu reprezentovali šikovní třetíci a tomu odpovídaly i vynikající výsledky. V hodu míčkem se dařilo E. Skýpalové (1. místo), P. Baričiakovi (1. místo) a A. Škorňovi (2. místo). Ve skoku dalekém si pro medaile došli E. Skýpalová (3. místo), T. Denk (3. místo), P. Baričiak (2. místo) a A. Škorňa (3. místo). Naši mladí atleti nezklamali ani v běhu na 60 m. A. Škorňa obsadil 2. místo, 3. místa pak E. Skýpalová, T. Denk a P. Baričiak. Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.
- Ve čtvrtek 23. dubna se náš nejúspěšnější recitátor Ladislav Haiker zúčastnil krajského kola v recitaci v Uherském Hradišti.
- Ke konci dubna naši třetíci a posila z prvního ročníku J. Vrána a S. Bořuta ze druhého ročníku ukázali všem přítomným na Okrskovém kole Mc Donalds Cupu ve fotbale, že patří mezi opravdovou špičku. Byli zkrátka nejlepší a zaslouženě si odnesli 1. místo. Děkujeme kluci!
- Ve dnech 24. dubna a následně pak 5. května se uskutečnily besedy s Bc. V. Adámkem pro žáky 8. ročníku a následně i pro jejich rodiče o volbě povolání.
- 7. květen bude zapsán do kroniky školy jako den oslav k 15. výročí založení školy. V kostele se uskutečnila slavnostní mše a v 15.30 hodin v KZ ve Valašském Meziříčí pak slavnostní akademie žáků školy.

Lenka Adámková

Duchovní cvičení

pro dívky od 18 do 27 let

1. termín: s P. Damiánem Škodou 11.–18. července 2009 na Hutisku-Solanci v Beskydech na téma:

„Životní povolání jako vztah lásky“

2. termín: s P. Jiřím Šlégrem 15.–22. srpna 2009 ve Špindlerově Mlýně (středisko Eljon) v Krkonoších na téma:

„Povolání k životu Lásky“

S sebou: bibli, breviář (kdo má), spacák, hodinky, boty do hor.

Cena: dobrovolná. **Kontaktní osoba:** S. M. Vincenta Kořínková, Pálkovic 524, 738 01 Frýdek-Místek, mobil 723 477 525, vincenta@boromejky.cz www.boromejky.cz, www.hledampovolani.cz

Přihlášky obsahující jméno, adresu, telefon, e-mail, školu nebo zaměstnání, datum a místo narození je možné posílat poštou nebo e-mailem, případně telefonicky.

Ze zasedání pastorační a ekonomické rady farnosti Valašské Meziříčí

Datum konání: 20. dubna 2009

Přítomni: P. Pavel Stefan, Skýpala M., Denk L., Masaříková M., Štěpančíková M., Štefková E., Táborská S., Lev R., Mohelník J., Mikušek J., Kratochvíl B., Hlavica E., Dřímal V.

Omluveni: Válek P., Vančura H.

Hosté: Mikušek H. – ředitel ZŠ Salvátor, Vrána P. – zástupce Charity

Program:

- 1) Přehled hospodaření farnosti
- 2) Informace o Základní škole Salvátor
- 3) Zpráva o činnosti Charity VM
- 4) Různé

Ad 1) Na základě předložených výkazů o hospodaření od počátku roku 2009 seznámila paní Masaříková členy rady s jednotlivými položkami a výsledky hospodaření farnosti. Příjmy (zejména sbírky) činily za sledované období celkem 651 000 Kč, ve výdajích představovaly nejvyšší částky režijní náklady a ostatní – cca 308 000 Kč; odeslané sbírky a příspěvky diecézi tvořily cca 136 000 Kč. V nákladech na další dílčí etapu opravy varhan (dle roční smlouvy) byla zaplacená část ve výši 357 000 Kč. Vzhledem k příslibeným dotacím z Městského úřadu VM i krajských orgánů lze předpokládat, že součtová faktura za provedené práce na generální opravě za rok 2009 bude včas uhrazena. Poněvadž podle předložených údajů tvoří režijní výdaje v hospodaření farnosti největší podíl, požádala rada pro následující jednání o podrobnější výčet jednotlivých položek s cílem prověřit možnosti snížení nákladů na energie a ostatní provozní potřeby kostela i fary.

Ad 2) Ředitel ZŠ Salvátor Hynek Mikušek podal informaci radě o současném dění na škole: v poslední době bylo nutno řešit personální náhrady za chybějící pedagogy (nemoc, mateřská dovolená). Dne 7. května bude škola slavít 15. výročí svého založení: k tomuto datu se připravuje bohatý program, jehož hlavní částí bude slavnostní bohoslužba za účasti o. arcibiskupa Jana a školní akademie.

Pan ředitel se stručně také zmínil o pokračujících jednáních ve věci získání nových prostor pro další rozvoj školy: ve vzdálenější budoucnosti se rýsuje teoretická možnost užívání budovy zvláštní školy, jejímž zřizovatelem je Zlínský kraj a kde začal prudce klesat počet nově přijatých žáků, přičemž by tento trend mohl vést k ukončení činnosti této školy.

Ad 3) Pan Petr Vrána v zastoupení ředitelky Charity VM informoval radu o dění v organizaci:

- navázal na sdělení H. Mikuška o úbytku dětí na zvláštní škole a vysvětlil, že většinu romských dětí, které dříve směřovaly do této zvláštní školy, se nyní daří integrovat mezi

ostatní populaci, a to zejména na ZŠ Masarykova: tyto změny patrně pozitivně podporuje působení charitního projektu Zeferino, který se věnuje romským předškolním a školním dětem;

- oznámil konání akce Charity pro koledníky letošní Tříkrálové sbírky jako projev vděčnosti za jejich aktivní a obětavý přístup;
- informoval o dočasném provozním problému v denním centru (nocležna pro bezdomovce) týkajícím se topení objektu, který bude řešen v nastalém letním období formou sponzorského příspěvku;
- vyslovil pozvání na setkání s Mons. Graubnerem, který bude dne 27. května 2009 ve VM sloužit v 17.30 hodin mši svatou za místní charitní dílo a po níž bude následovat přednáška v městském KZ.

Ad 4) Pan Evžen Hlavica stručně rekapituloval svou dosavadní činnost v přípravě sazby textů pro tisk časopisu Život farností a doporučil zaměřit pozornost na včasné dodávání (zasílání) příspěvků v předstihu – nikoli těsně před posledním možným termínem; dále podnítit ke psaní příspěvků také ostatní farníky a farníky z Lešné.

- P. Pavel Stefan oznámil jáhenské svěcení Jiřího Dřímala z naší farnosti – v Olomouci dne 20. června; též informoval o předběžném výsledku sčítání praktikujících věřících z našich farností, kteří se jej zúčastnili na bohoslužbách dne 19. dubna 2009 – ve Val. Meziříčí to bylo celkem 1 675 osob, v Lešné 140 osob.
- Paní Eliška Štefková požádala také jménem maminek s malými dětmi o znovuzprovoznění reproduktoru, který umožňuje přenos bohoslužby z kostela i do prostoru farního dvora.

Ve Valašském Meziříčí dne 24. dubna 2009

Zapsal: V. Dřímál, sekretář

Knihkupectví Zdeněk Adamec

Nejprodávanější knihy za poslední rok

1. Tomáš Halík – Dotkni se ran

Ve čtrnácti esejích autor vychází z evangelijního příběhu o „nevěřícím Tomášovi“. Představy o Bohu, církvi a víře „bez zranění“ autor považuje za iluze. Ke křesťanské víře patří odvaha vidět rány našeho světa a dotýkat se jich vírou, která sama je jimi zasažena, zraněna.

2. Elias Vella – Ježíš – lékař těla i duše

Kniha je přepisem přednášek z exercícií na téma vnitřního uzdravení. Konec téměř každé kapitoly tvoří modlitba P. Eliase, která shrnuje dané téma.

3. Matka Tereza – Pojď, buď mým světlem

Otec Kolodiejchuk v této knize zpřístupňuje korespondenci Matky Terezy a další dosud nepublikované texty: její deník, zápisky z duchovních cvičení, veřejné promluvy, svědectví o jejím životě.

4. Bruno Ferrero – Květiny pro duši

Laskavé příběhy a podobenství známého italského sběratele moudrostí a poučení mají tentokrát jako úvodní epizodu rozhovor mezi nadutým košatým dubem a tichou a skromnou růží.

5. Eduard Petiška – Čtení o svaté Ludmile, Václavovi a Vojtěchovi

Kniha známého autora pro děti vypráví o životě tří českých světců z dávných dějin našeho národa. Popis počátků křesťanství v českých zemích vychází z prastarých legend a zachycuje ducha těchto příběhů srozumitelně pro současné vnímání a myšlení.

6. Gaston Courtois – Důvěrně s Ježíšem

Kniha poskytuje výbornou látku k rozjímání. Buď shovívavý. Smýšlej o jiných jen dobře a mluv o jiných jen dobře. Vyhní se kritice, která jen boří, a reptání, které jen ochromuje důvěru. Nediv se, že nenacházíš lidi dokonalé. Jen Bůh je dokonalý. Na čem nejvíce záleží, je míra lásky v každé duši.

7. Jacques Lebreton – Tobě, který žízniš

Po bitvě u El-Alameinu vybuchl Jacquesu Lebretonovi v ruce granát. V nemocnici se pak dozvěděl, že bude nadále žít bez očí a bez rukou. Následovalo období vzdoru, ale pak se zraněnému zjevil Ježíš a on cítil, jak ho postupně zaplavuje naděje: „Nic mi nebrání, abych si našel zaměstnání. Nic mi nebrání, abych se oženil.“ A skutečně: Jacques Lebreton získal místo sekretáře ve sdružení slepců, seznámil se s dívkou Yvonne, založili rodinu a vychovali pět dětí.

8. Tomáš Halík – Oslovit Zachea

Obraz Zachea, jeriškého celníka skrývajícího se ve větších fíkovníku, aby mohl nepozorován sledovat Kristovo počínání a teprve se rozhodnout o jeho následování, je pro Tomáše Halíka totožný s představou většiny současných lidí, kteří teprve hledají svou cestu ke křesťanství, váhají a dychtí zároveň.

9. Aleš Opatrný – Apoštol Pavel

Rok svatého Pavla, vyhlášený v červnu 2008 papežem Benediktem XVI., není jen příležitostí k poutním oslavám a úvahám o životě a díle apoštola národů. Pozornost bychom měli trvale zaměřit především na obsah a styl Pavlova působení.

10. Vera Schauberová, Michael Schindler – Velká kniha o svatých aneb po kom se jmenujeme

Osudy světců, praotců, proroků i andělů před námi ožívají díky poutavému vyprávění Very Schauberové a Michaela Schindlera, kteří již napsali několik úspěšných knih o světcích, mezi jinými i encyklopedii „Rok se svatými“, která se v KNA dočkala několika vydání.

Zdeněk Adamec

Růženec a atomové peklo

HIROŠIMA – toto jméno bude v dějinách natrvalo spojené s totálním zničením a nevýslovným utrpením jejích obyvatel po svržení první atomové bomby na město v čase druhé světové války.

Byl 6. srpen 1945, dvě hodiny v noci. Z ostrova Tinian odstartovalo letadlo typu B19 směrem na víc jak půl milionovou Hirošimu. Ráno v 8.15 hodin atomová bomba Little boy (malý chlapec) dopadla na město. Následoval nepředstavitelný záblesk, dým, který vřel. Celé město bylo okamžitě zničeno. Co zůstalo, bylo jen tma, krev, spáleniště, sténání a hrůza. Pilot bombardéru Paul W. Tibbets junior řekl: „Od této vzpomínky na několik nejstrašnějších minut mého života se nebudu moci nikdy osvobodit.“

Hirošima je varováním pro všechny časy. Ale Panna Maria, Královna posvátného růžence, zázračně zachránila čtyřčlenné společenství kněží jezuitů, žijících na faře jen osm bloků domů od epicentra exploze. Páter Hubert Schiffer SJ, jako třicetiletý kněz, působil ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Hirošimě. Zemřel přirozenou smrtí 27. března 1982 ve Frankfurtu nad Mohanem. O události vyprávěl jako očitý svědek na eucharistickém kongresu ve Philadelphii v USA: „Úplně náhle, jakoby mezi jedním a druhým nádechem se modré nebe nad Hirošimou osvítilo oslepujícím, nepopsatelně oslňujícím intenzívním světlem. Obklopovalo mě jen trpytivé světlo. Nemohl jsem ani vidět, ani uvažovat. Na okamžik všechno ztichlo. Plaval jsem v oceánu světla, bezbranný a plný strachu. Zdálo se, že místnost přestala dýchat naplněná smrtelným tichem.

Najednou se ozvala hrozná exploze. Neviditelná síla mě svrhla ze stoličky. Ve vzduchu to se mnou třáslo, házelo, kroutilo jako list v podzimním větru. Potom se všechno ponořilo do tmy, do ticha, do nicoty. Neztratil jsem vědomí, neboť jsem se snažil myslet na to, co se stalo. Cítil jsem, že i já sám jsem v této totální tmě. Ležel jsem tváří k zemi na dřevěných troskách. Těžký předmět zatěžoval má záda a po tváři mi stékala krev. Nic jsem neviděl a neslyšel. Myslel jsem si, že jsem mrtvý. Potom jsem slyšel svůj vlastní hlas. To byla ta nejhroznější zkušenost ze všeho. Ukázala mi, že jsem ještě živý a ve mně rostlo strašné vědomí, že se musela stát hrozná katastrofa! Celý jeden den jsem strávil já a moji tři spolubratři v tomto ohnivém pekle, dýmu a záření, dokud nás nenašli záchranáři. Byli jsme sice všichni zraněni, ale díky Boží milosti jsme přežili.“

Lidsky si nikdo neumí vysvětlit, proč tito čtyři jezuitští kněží, P. Hugo Lasalle, P. Kleinsore, P. Cieslik a P. Schiffer, byli v roce 1976 v čase zmíněného eucharistického kongresu ještě živí. Nacházeli se jen 1,5 km od centra exploze. Zůstává hádankou pro experty, proč ani jednoho z nich nepoznámalo radioaktivní záření a proč jejich dům vzdálený osm bloků od centra exploze zůstal stát, přestože všechny budovy okolo byly zničeny.

Ani dvě sta amerických a japonských lékařů a vědců nemohlo najít vysvětlení, proč P. Schiffer žil po explozi bez následků ještě 33 let, a to při dobrém zdraví! Na mnohé otázky

slyšeli všichni udivení vždy tu stejnou odpověď: „JAKO MISIONÁŘI JSME CHTĚLI ŽÍT V NAŠEM ŽIVOTĚ JEDNODUŠE POSELSTVÍ Z FATIMY, A PROTO JSME SE DENNĚ MODLILI RŮŽENEC.“

To je poselství Hirošimy, přinášející naději: MODLITBA SVATÉHO RŮŽENCE JE SILNĚJŠÍ NEŽ ATOMOVÁ BOMBA.

Když vyznají lidé všech národností a náboženských vyznání Boha jako Stvořitele, svého Pána a společného Otce, když budou chtít poznat Jeho vůli a budou Ho prosit o pomoc, tak nás to přivede k pravému pokoji. A když budeme především my – křesťané vzývat modlitbou svatého růžence Pannu Marii, Královnu pokoje a Matku všech národů, tak to prospěje a učiní o hodně víc než všechny konference a pozemské lidské aktivity. Je známo, že rodina, která se spolu modlí, spolu i zůstane. A to platí i pro celou lidskou rodinu.

Dnes se v centru Hirošimy nachází kostel zasvěcený Panně Marii. Patnáct zasklených oken znázorňuje patnáct klasických tajemství svatého růžence, který se tam lidé modlí ve dne v noci. Známý charismatický biskup z New Yorku Fulton J. Sheen řekl v jednom rozhlasovém vysílání: „Třetí světová válka nemusí být; ani žádná nebude, když proti hrozbě atomové bomby postavíme Ženu – Pannu Marii,“ a dalo by se dodat, pokud s Ní budeme v modlitbě stát také my.

*K měsíci Panny Marie květnu z M-Rosy
přeložil Václav Chládek*

Ozvěny z Říma

O neděli Dobrého Pastýře, 3. května 2009, v bazilice svatého Petra v Římě, vložil papež Benedikt XVI. ruce na hlavu našeho bratra Zdeňka Gibiece a vysvětil ho na kněze. A my jsme mohli být v hojném počtu u této nezapomenutelné události. Mnozí z nás si vzpoměli na jubilejní rok 2000, kdy Zdeněk, také v Římě, v Circo Massimo, učinil rozhodný krok, který vyvrcholil tímto svěcením.

Ale jak sám Zdeněk několikrát zdůraznil, toto je teprve počátek, počátek cesty, na kterou jej Pán povolal. „V jejich zemi nebudeš mít žádné dědictví, nebude mezi nimi pro tebe podíl; Já jsem tvůj podíl i tvé dědictví, praví Pán.“ (Nm 18,20) Tato slova Písma si Zdeněk vybral na upomínkový obrázek ze svého svěcení. A při své primiční mši svaté hned v pondělí v bazilice svatého Pavla za hradbami děkoval spolu s námi, s farníky z Třince, ze Slovenska, z Itálie, Chorvatska, Slovinska a dalších míst za toto povolání ke kněžství i za svůj život. Ve své první promluvě popsal cestu, kterou ho Pán vedl až ke kněžství. A protože se četlo evangelium o tom, že Kristus je dveřmi k ovčím (Jan 10,1-10), povzbudil nás, abychom se nikdy nenechali okrást zlodějem a lupičem, který působí zkázu, ale abychom vždy důvěřovali Kristu, který přišel, abychom všichni měli život a měli ho v hojnosti.

Podpírejme jej stále modlitbou, aby si nikdy nespletl dveře!

Evžen Hlavica

Ty jsi kněz navěky

pokračování ze strany 1

Svěcení bude v sobotu 27. června v katedrále svatého Václava v Olomouci. Na slavnost pojede autobus. Zájemci se mohou už teď hlásit ve farní kanceláři. Hned druhý den – v neděli 28. června v 15.00 proběhne v našem farním kostele primiční mše svatá. Na tuto slavnost se připravíme s celou farností. (V neděli 28. června nebude večerní mše svatá v 18.30 hodin)

Poslední radostná událost této kategorie a tohoto článku je jáhenské svěcení Jiřího Dřímala v sobotu 20. června 2009 v 9.30 rovněž v katedrále sv. Václava v Olomouci. Jiří se stane trvalým jáhnem a při svém zaměstnání bude pomáhat v naší farnosti, a to při liturgii, v charitě (jako doposud) a jak pevně věřím i v redakci našeho Života farností. Za což mu upřímně děkuji. Naše farníky prosím o modlitbu za všechny, o kterých byla řeč v tomto úvodníku.

o. Pavel

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Vít Černý	Alžběta Anežka Žilinská
Petr Opletal	Lukáš Malý
Alžběta Trusinová	Jan Bača
Korina Marie Skýpalová	Robin Matyska
Terezie Skýpalová	

Lešná

Václav Jiří Bajzík

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Drahomíra Holomková *22. 3. 1931 †2. 4. 2009, Masarykova 712
Jarmila Hlobilová *20. 11. 1919 †1. 4. 2009, DD Podlesí
Božena Václavková *26. 2. 1926 †1. 4. 2009, Čajkovského 624
Marie Rýdlová *27. 9. 1933 †2. 4. 2009, Poličná 329
Marie Kopřivová *10. 7. 1935 †5. 4. 2009, Kraiczoza 968
Anna Kabeláčová *3. 10. 1926 †2. 4. 2009, Hrachovec 139
Ludmila Křenková *25. 10. 1924 †6. 4. 2009, Podlesí 288
Marie Šiková *10. 10. 1937 †5. 4. 2009, Seifertova 698
Zdeňka Pavlicová *5. 11. 1943 †8. 4. 2009, Krhová 372
Julie Bumbalová *15. 12. 1912 †10. 4. 2009, Křižná 639
Štěpánka Koblihová *31. 12. 1929 †20. 4. 2009, Smetanova 1152
Mojmír Pavlica *5. 1. 1936 †9. 4. 2009, Janáčkova 653
P. Jan Donát Žilinský *16. 5. 1923 †8. 4. 2009, DD Podlesí
Jaroslav Trefil *18. 10. 1969 †12. 4. 2009, J. K. Tyla 1412
Jan Hasalík *8. 3. 1945 †20. 4. 2009, Jasenice 105
František Žlebek *12. 6. 1930 †18. 4. 2009, Podlesí 51
Oldřich Juřica *6. 9. 1931 †18. 4. 2009, Výletní 282
Anežka Kristlová *9. 12. 1936 †20. 4. 2009, Na Vyhliďce 911
Josef Mach *29. 10. 1938 †24. 4. 2009, Domlivilova 6

Mariánské informace

- Další oblastní setkání Fatimského apoštolátu bude v úterý 16. června 2009 a 17. listopadu 2009, kdy budeme děkovat za dvacet let svobody církve v naší vlasti.
- Pouť Fatimského apoštolátu na Turzovku je plánována na sobotu 20. června 2009 v den památky Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Odjezd v 8.00 hod z autobusového nádraží.
- Upozorňuji na změnu začátku pouti Fatimského apoštolátu do Medžugorje. Odjezd bude v pondělí 14. září 2009 a návrat v pondělí 21. září 2009. Přijímám přihlášky.

Václav Chládek

Charita
Valašské Meziříčí

pořádá přednášku

Mons. Jana Graubnera,
arcibiskupa olomouckého

na téma:

Pastorace v současnosti
aneb církev a svět

27. května 2009 v 19.00 hodin
v sále Kulturního zařízení města Valašské Meziříčí.

Dobrovolným vstupným podpoříte projekt Adopce na dálku. Děkujeme!

V 18.00 hodin bude ve farním kostele Mons. Jan Graubner
celebrovat mši svatou za charitní dílo a trvalé jáhny.

Jak jsem žehnal pivovar

pokračování ze strany 1

Protože jsem byl pozván do sídla této společnosti k vyřízení daru pro valašskomeziříčskou farnost, chtěl bych jménem farnosti poděkovat vedení firmy za tento finanční příspěvek. Pokud by se někdo chtěl více seznámit s pivovarem i jeho zdravými produkty, odkazuji na internetové stránky pivovaru, kde najdete i seznam míst, kde se pivo čepuje. V blízké budoucnosti se bude i láhvat a prodávat v obchodech.

www.pivovarbon.cz

o. Petr Klimeš

Život farností číslo 5, ročník XVI

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.um@abidesign.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 17. května 2009.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>